

ие бездушна и безумна. Ахъ! господжы имъ рѣкохъ, кажете ми какво трѣбва да правѣ, та да бѣдѣ и азъ учена и паметна, защото ми не е драго да съмъ като дървена машина; а като не глѣдамъ на лицето ви или грозно было или хубаво, кажете ми, какъ станхте разумны, та сте толко обычливы? — Отъ прочитаніе книги, ми отговорихъ, и отъ прилѣжаніе въ нашыѣ уроцы, когато бѣхме млади.“ Отъ онуй врѣме азъ залѣгнахъ да пестѣ за да ся учя, и придобыхъ доста познанія както що видите; но за да станѣ още поучена, четѣ и сега повесденъ.

ВЪЛКАНА.

Моля вы сестрице, кажете ми, защо е толко добрѣ, та да бѣде чловѣкъ толко разуменъ?

ГРОЗДАНА.

Защо ли е толко добрѣ? за хиляды работы. Лани когато ся събирахъ съ баща си който мя порѣщаше като малко момиче, ся обѣзпокоявахъ, а сега секой обыча да ся разговара съ менъ, па и азъ ся разговарамъ съ тѣхъ, и свеки часъ си казватъ, че съмъ разумна като нѣкой Ангелъ. Веднѣжъ отидохъ при коконѣ Ласкѣ която имаше много портрета (образи). Тамо имаше много господжы, които пытахъ каквы сѣ тѣзи изображенія, па азъ почнахъ да ся смѣхъ, а коконата която знаеше, че азъ съмъ чела тѣзи изображенія мя попыта да ли познавахъ прѣдмѣтытъ на тѣзи образы. И тѣй като имъ разказахъ сичкитѣ, тѣ ся почудихъ, а азъ познахъ че е было голѣмо задоволство, когато ся хвали чловѣкъ чудесно; и пошто обычямъ задоволено да ся подсмивамъ на неученытъ, и да ся подигравамъ на